

anden, har Statsrevisionen fremsat den Indstilling, at da den antog, at Udgiften deelte sig i to Dele, en Udgift, hørende til det foreudgaaende Finantsaar 1850—51, som løb paa 7699 Rd. 53 ß, og en Overstridelse af 1138 Rd. 47 ß for 1851—52, skulde begge billiges. Herom har den ærede Forsamling taget Beslutning og har billiget denne Overstridelse. Men hvorledes man skal forholde sig, naar der atter indstilles til Bevilling af Thinget en ganske anden Sum for det samme Regnskabsaar, er det jeg ikke ganske veed. Det forekommer mig, at Sagen neppe lader sig afgjøre ved en Afstemning, jeg troer der maatte ske en Forandring i Tallet, men om denne Forandring kunde ske paa en anden Maade end ved en uøagtig Undersøgelse af hele Regnskabets, derom har jeg stor Tvivl.

Der er en Betragtning, som med Hensyn til Krigsministeriet gjør sig gjældende for mig og hvorved det i høj Grad bliver vanskeligt at domme om de Summer, som ere indstillede til Rigsdagens Beslutning. Det er navnlig, saavidt jeg skjønner, Tilfældet, at de Dplysninger, som meddeles fra Krigsministeriet, ikke kunne betragtes som subkomment paalidelige, men jeg tilføjer herved strax, at jeg har den fulde Overbeviisning, at den nuværende meget ærede Krigsminister ikke vil give andre Dplysninger end saadanne, som han anseer for rigtige. Men det forekommer mig, at den Bestyrelse, for hvilken han staar i Spidsen, eller som fungerer under ham, ikke anvender den behørig Kritik eller Opmærksomhed paa de Dplysninger, som den giver, saa at det ikke er muligt at komme til nogen klar Anskuelse om, hvilket der er det Rigtige og Sande. Jeg skal i saa Henseende gjøre opmærksom paa, at blandt de skrevne Acter, som ere fremkomne

til Dplysning om denne Sag, findes et Brev af 9de Decbr. 1854, altsaa i Slutningen af forrige Aar, som er underskrevet af den foregaaende Krigsminister. Jeg haaber, at det maa være mig tilladt at oplæse Slutningen af denne Skrivelse, da jeg troer, at det er af megen Bigtighed, at den kommer til den ærede Forsamlings Kundskab: Slutningen lyder saaledes: „Endelig skal man ikke undlade at bemærke, at under de foranførte, som Indtægt i Ministeriets Regnskab af 22de August d. A. i Forventning af en Tillægsbevilling anførte 405,000 Rd. vel er indbefattet de 62,000 Rd., som under 31te Marts d. A. ere hævede i Genhold til den Kongelige Resolution af 22de Februar d. A., men da deraf de 46,000 Rd., som vare beregnede til Lønning p. p. for de i Marts d. A. ekstraordinært indfaldte Tropper, i Genhold til den med Finantsministeriet om disse Beløbs Postering (sef. Finantsministeriets Skrivelse af 1ste Marts d. A.) førte Correspondance, vilde falde paa Conti, som ikke i Regnskabet for 1853—54 vise sig overskredne, og Resten vilde falde paa Conti, som vel findes overskredne, men hvis Overstridelse lader sig tilstrækkelig forklare, uden at referere sig til den Kongelige Resolution af 22de Februar d. A. eller de Grunde, som fremkaldte den, og de som følge deraf trufne Foranstaltninger, saa har man undgaaet, for det heromhandlede Finantsaars Vedkommende, at paaberaabe sig bemeldte kongelige Resolution, som derimod naturligtvis i Forbindelse med den kongelige Resolution af 24de Marts d. A. for indværende Finantsaars Vedkommende maa tjene til Hjemmel for de vedkommende Contis Overstridelse.“ Det er i høj Grad vanskeligt at komme til nogen bestemt Mening om, hvorledes dette er at forstaae.